

บทบรรณาธิการ

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน 2565 นี้ ได้ถูกจัดทำขึ้นในภาวะที่สถานการณ์การแพร่ขยายของไวรัสโควิด-19 เริ่มมีความรุนแรงลดลงอย่างมาก และประเทศไทยเริ่มมีการเปิดประเทศเพื่อเข้าสู่ภาวะปกติมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การอุบัติขึ้นของโควิด-19 ในประเทศต่าง ๆ ก็ส่งผลให้นักวิชาการจำนวนมากตั้งคำถามมากขึ้นถึงแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการบริหารงานในภาครัฐว่าจะทำได้อย่างไร ตลอดจนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานภาครัฐ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงานภาครัฐได้เช่นใดหรือไม่ ในวารสารฉบับนี้ คณะบรรณาธิการจึงได้คัดสรรบทความทางวิชาการที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการบริหารงานของภาครัฐ โดยการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาใช้

เริ่มด้วยบทความแรก เรื่อง **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมของภาครัฐ: กรณีการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น** โดย กฤษฎวรรณ โล้วชรินทร์ และ ณัฐนันท์ แสนบุตร ซึ่งศึกษาการยอมรับและการประยุกต์ใช้การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น จากการศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในระดับสูงในการนำการจ่ายเบี้ยยังชีพแบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ แต่อย่างไรก็ตาม การนำเอาการจ่ายเบี้ยยังชีพแบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการจ่ายเงินแบบเงินสดโดยสิ้นเชิงได้นั้น หน่วยงานของรัฐต้องออกแบบให้นวัตกรรมดังกล่าวมีลักษณะใช้ได้ง่าย และมีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรเพิ่มขึ้น

บทความที่สอง เป็นการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารประเทศในสถานการณ์วิกฤตโควิด-19 ของ **ไต้หวัน สิงคโปร์ และนิวซีแลนด์** โดย ชนกพร ทองตากรณ์ จากการศึกษาพบว่า ทั้งไต้หวัน สิงคโปร์ และนิวซีแลนด์ มีแนวทางการวิเคราะห์สถานการณ์ การกำหนดนโยบายรับมือกับวิกฤต และการดำเนินการควบคุม คัดกรอง และติดตามผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้ทั้งไต้หวัน สิงคโปร์ และนิวซีแลนด์ สามารถควบคุมการระบาดของโควิด-19 ได้ดี แต่อย่างไรก็ตาม ผลกระทบทางเศรษฐกิจของไต้หวัน สิงคโปร์ และนิวซีแลนด์ มีความแตกต่างกัน โดยสิงคโปร์ได้รับผลกระทบ โดยมีเศรษฐกิจถดถอยมากที่สุด

บทความที่สาม เรื่อง **แนวทางการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทยขึ้นพนักงานอัยการ** ของ **อดิศร ไชยคุปต์ และ อนันต์ ธรรมชาลย์** เป็นบทความที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทยในชั้นพนักงานอัยการ จากการศึกษาพบว่า การบริหารงานยุติธรรมทางอาญาของไทยและในต่างประเทศ มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในต่างประเทศ พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนและมีบทบาทในการแก้ปัญหาคดีล้นศาลและล้นเรือนจำ โดยใช้มาตรการหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาหลักที่ปฏิบัติอยู่ปกติ (diversion) แต่พนักงานอัยการไทยไม่มีอำนาจหน้าที่

ดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาหลายด้าน ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย จึงควรให้พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนและนำมาตรการหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาหลักที่ปฏิบัติเป็นปกติ โดยการนำกระบวนการยุติธรรมทางเลือกมาใช้

บทความที่สี่ เป็นบทความของ ธนาพร เต็งรัตนประเสริฐ เรื่อง ความท้าทายในการอำนวยความสะดวกการให้บริการภาครัฐแก่ภาคเอกชนและประชาชน และการเปลี่ยนผ่านสู่การให้บริการภาครัฐอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบเบ็ดเสร็จ บทความดังกล่าวนี้ เป็นการศึกษาเพื่อประเมินการให้บริการภาครัฐทั้งในรูปแบบดั้งเดิมและรูปแบบออนไลน์ จากการศึกษาพบว่า เทคโนโลยีดิจิทัลเอื้อให้เกิดคุณค่าในการให้บริการภาครัฐ โดยมีค่าเฉลี่ยของระยะเวลาให้บริการที่ดีขึ้น ลดค่าใช้จ่ายในการพิจารณาเอกสาร ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ลดระยะเวลาการคอยในการติดต่อราชการและเกิดความคุ้มค่าของงบประมาณแผ่นดิน

และสุดท้ายนี้ วารสารฉบับนี้ยังมีวิจารณ์หนังสือที่น่าสนใจเรื่อง “Human Resource Management in Education” โดยผู้วิจารณ์หนังสือดังกล่าวคือ Louie Giray หนังสือเล่มนี้มีความน่าสนใจ โดยพยายามชี้ให้เห็นถึงแนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในวงการการศึกษา โดยผู้เขียนหนังสือได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของแนวคิดด้านต่าง ๆ เช่น human capital theory neoliberalism managerialism และ performativity ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในวงการด้านการศึกษา

กองบรรณาธิการวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ ขอขอบคุณผู้เขียนบทความทุกท่าน และผู้วิจารณ์หนังสือ ตลอดจนคณะทำงานที่ช่วยให้การจัดทำวารสารฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อค้นพบและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากบทความวิชาการและการวิจารณ์หนังสือจะเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการและผู้กำหนดนโยบาย โดยนำข้อเสนอแนะเหล่านี้ไปพัฒนาการบริหารภาครัฐต่อไป

พลภัทร บุราคม
บรรณาธิการ